

hun sagde dette til Advokat Favara, besvor han hende om at blive for hans Skyld, og han friede til hende.

Ja, han havde været Mand for at vælge det rette Øjeblik. Hun gav ham ja, og hun blev gift med ham.

Men fra den Tid af bygger hun ikke mere paa sine Paladser, hun kæmper ikke mod Fattigdommen, hun bryder sig ikke om at være Dronning i Diamante. Tænk blot — hun viser sig aldrig mer paa Gaden, hun lever inden Døre som en Sicilianerinde.

Hendes lille Hus ligger skjult bag et højt Plankeværk, og om hende selv ved man ingenting. Man ved kun, at hun er helt forandret. Man ved ikke, om hun er lykkelig eller ulykkelig, om hun lukker sig inde, fordi hun hader Menneskene, eller fordi hun vil være, som en siciliansk Hustru bør være.

Men ender det ikke altid saadan med Kvinderne? Naar de bygger deres Paladser, bliver de aldrig færdige. Kvinder kan ikke frembringe noget, der varer.“

---

## Klosteret.

---

Der ligger et Kloster ved Søens Brink,  
 Nonnernes Sange tone:  
 Du syge Sjæl, følg det himmelske Vink,  
 kom, dine Synder at sone!  
 Her er Fred, her er Fred bag det skjærmende Hegn,  
 her er Fred, her er Fred under Korsets Tegn!

Der ligger et Kloster ved Skovens Bryn,  
 værneth af Murværk og Grave;  
 lad fure Storme, lad knitre Lyn,  
 vi vandre i Fredens Have.  
 Her lutres Sjælen, mens Ormen dar —  
 her er Fred, her er Fred bag Lin og Glor

---